

**na plné moci již vydané, ani přiložený ověřený opis protokolu o schůzi obecního zastupitelstva.**

(Rozh. ze dne 15. října 1927, R I 617/27/2.)

Ve sporu obce N. v Čechách proti manželům S-ovým vrátil Nejvyšší soud spisy odvolacímu soudu k doplnění s tímto odůvodněním: Plná moc žalující obce i po provedeném doplnění nevyhovuje předpisům, uvedeným ve zdejším výnosu ze dne 13. září 1927, R I 617/27-1, podle nichž musí plná moc obsahovati odvolání na usnesení obecního zastupitelstva, jímž zmocněný advokát byl ustanoven právním zástupcem pro obec. [Ve výnosu R I 617/27/1 bylo uvedeno: Plná moc žalující obce nevyhovuje předpisům §§ 55 a 34 bod 4 zákona ze dne 16. dubna 1864, čís. 7 z. zák. pro království České, jelikož neobsahuje odvolání na usnesení obecního zastupitelstva, jímž zmocněný advokát byl ustanoven právním zástupcem pro tuto věc (Zás. usn. nejvyššího správního soudu Boh. A. I-VIII)]. Musí tudíž odvolání na usnesení uvedeno býti v kontextu plné moci a nestačí ani jeho dodatečné připsání na plné moci již vydané, ani přiložený ověřený opis protokolu o schůzi městského zastupitelstva ze dne 2. července 1926.

#### **Čís. 7410.**

**Opatrovnický soud jest oprávněn odepřítí vysvědčení podle § 65, odstavec čtvrtý, c. ř. s., když a pokud mu nejsou známy majetkové poměry opatrovance a osob, jež jsou podle zákona povinny ho živiti, aniž jest povinen konati z moci úřední šetření o jejich majetkových poměrech, když mu nestačí vlastní znalost.**

(Rozh. ze dne 15. října 1927, R I 885/27.)

Žádost opatrovance, by mu bylo vydáno vysvědčení chudoby, opatrovnický soud zamítl, k jeho rozkladu mu pak potvrdil, že soudu není známo nějaké jmění opatrovance. Rekursní soud stížnost navrhovatele zamítl jako bezpředmětnou vzhledem k tomu, že soud první stolice vyhověl rozkladu, byť i usnesení prvního soudu neodpovídalo plně ustanovení § 15, čtvrtý odstavec, nařízení min. fin. ze dne 21. prosince 1916, čís. 380 ř. zák.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu navrhovatele.

#### **Důvody:**

Podle § 15 čtvrtý odstavec ministerského nařízení ze dne 21. prosince 1915, čís. 380 ř. zák. může opatrovnický soud vydati vysvědčení podle § 65 čtvrtý odstavec c. ř. s., je-li s to, by potvrdil na základě své znalosti poměrů, že majetkové poměry opatrovance a osob, jež jsou podle zákona povinny ho živiti, jsou nuzné, i když se nepředloží vy-

píněný dotazník. Z toho plyne, že opatrovnický soud může odepřít vysvědčení, když a pokud mu poměry nejsou známy, a že není povinen, z moci úřední konati šetření o majetkových poměrech, když jeho vlastní znalost nestačí, by mohl potvrditi, že poměry jsou nuzné, neboť opatrovanci, pokud se týče jeho zákonnému zástupci jest volno, obrátiti se na příslušný obecní úřad, by mu bylo vydáno vysvědčení pro dosažení práva chudých, když tak nemůže učiniti opatrovnický soud. Usnesení soudu první stolice a usnesení soudu rekursního, jímž stížnosti nebylo vyhověno, nejsou tudíž zřejmě nezákonná.

### Čís. 7411.

**Průtah exekuce, způsobený jejím odkladem, není o sobě důvodem, by byl odklad učiněn závislým na zřízení jistoty dlužníkem.**

(Rozh. ze dne 15. října 1927, R I 894/27.)

Soud první stolice povolil odklad exekuce dražbou nemovitosti. Rekursní soud k rekursu vymáhajícího věřitele povolil odklad exekuce jen, když dlužník složí na soudě 10.000 Kč k zajištění nároku vymáhajícího věřitele. Důvody: Jsou tu sice zákonné podmínky pro odklad exekuce, však jen tak, že povinná strana zřídí podle § 44 ex. ř. přiměřenou jistotu 10.000 Kč, jelikož podle poměrů tohoto případu, jmenovitě z průtahu exekuce, vznikajícího odložením, jest vidno, že exekuční nárok vymáhající strany jest ohrožen.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu dlužníka obnovil usnesení prvního soudu.

### Důvody:

Rekursní soud má za to, že z průtahu exekuce, vznikajícího odložením, jest vidno, že exekuční nárok vymáhajícího strany jest ohrožen. Než průtah exekuce jest samozřejmým, pojmově nezbytným následkem každého odkladu exekuce, nemůže tedy býti důvodem, by v tom neb v onom případě odklad byl učiněn závislým na zřízení jistoty. Tento důvod pro zřízení jistoty by dopadal na všechny případy odkladu a nemůže proto býti podnětem pro mimořádné opatření, jímž jest uložení jistoty. Předpokladem jejím jest, by odklad exekuce mohl ohroziti uspokojení vymáhajícího věřitele. Ohrožení to musí býti podle okolností případu zřejmé anebo musí býti vymáhajícím věřitelem tvrzeno a podle potřeby osvědčeno. V souzeném případě nelze seznati z průběhu věci, že uspokojení nároku vymáhajícího věřitele, by spoluvlastnictví k společné nemovitosti bylo zrušeno veřejnou dražbou, jest žádaným odkladem dražby nějak ohroženo. Vymáhající věřitel sám to ve svém vyjádření ze dne 27. května 1927 o původním návrhu odpůrcově vůbec netvrdil a ve svém rekursu se možného nebezpečí z odkladu exekuce dotýká jen zcela mimochodem otázkou, zda »má povolením odkladu